

Polagoma bodo Zedinjene države odločile vojno

JAPONSKA SEDAJ ŠE PREDNJACI. — IZGUBE
NA FILIPINIH IN HAVAJIH NISO BILE
ODLOČILNE. — ANGLIJA BILA SLABO
PRIPRAVIJENA. — HITLER ODSLAVLJA
POVELJNIKE SVOJE ARMADE

Adolf Hitler se je ukazal. Ne samo s svojim upadom 22. junija v Rusijo, nego tudi v drugi svoji politiki.

Smrtni udar pa si je zadal, ko je napovedal vojno Zed. državam.

Prišel je, da je Rusija izkrovljena, njena armada za zmerom poražena, pa se je dogodilo, da je moral odsloviti svojega feldmaršala Bravčiča in se oznanil za absolutnega poveljnika nemške sile.

Tak je položaj ob koncu leta v Nemčiji. Jako slab.

Prvi japonski uspehi

Zed. države, kjer smo se prerekli glede vojne kot menda nikjer druge, so sedaj v nji stodostotno. Hitler je zahteval: Japonska udari! In ga je ubogala. Toda napad ni bil izvršen kar tako, nego po Hitlerjevo.

Zavratno sicer, in po krividi nepravnosti Američanov in Angležev za Japonce jako uspešno. Potopili so naših in angleških ladij, invadirali naše in angleške obote in pobili že prvi dan vojne par tisoč ameriških vojakov.

Japoneci se upravičeno ponavljajo, da so bili prve dni zmagovali v Pearl Harborju, na Filipinih in še posebno v Singaporu. Stiri največje bojne ladje so uniščili.

Z letalci namreč, kar je za tak uspeh silno poceni.

Tudi Anglija se ni obnesla

Ako dežujejo očitki na ameriško poveljstvo na Havajih in na Filipinih, kar se nadaljuje vzhod mnogim poznejšim pojasnjevanjem, se tudi v militarizmu veliko bolj izvleba Anglija ne more ponašati z oprednostjo.

To, kar se ji je dogodilo v Singaporu, je še bolj neodpuščno kot pa kar se je primerilo

Na Silvestrovo

31. decembra

ste vabljeni na zabavo kluba št. 1 JSZ v Chicagu.

Vrnila se bo v Lawndale Masonic templu.

Pogled v leto, ki mineva in v novega, ki prihaja

Prebili smo leto, ki je bilo za naše gibanje jako težavno. Gremo v novega, ki je za nas polno negotovosti.

Na zboru JSZ in Prosvetne matice leta 1940 v Clevelandu smo rešili pokret in Proletarca.

To je bil uspeh, dasi dosežen le z velikimi naporji.

Premagali smo strupeni dih, ki je širil med nas od zunaj in rešili socialistična načela, našo mednarodno solidarnost in pa s tem Jugoslovansko socialistično zvezo in Proletarca.

Nasprotnik zunaj se nismo nikdar bali. Nasprotniki znotraj pa so nevarnejši in boj z njimi je težaven za človeka zato, ker izgleda, da se borit z bratom.

Tudi to je prešlo.

Vzelo je poldruge leto časa, predno so mnogi naši priatelji spoznali, da smo bili v pravem. Nekateri so se vrnili med nas in pomagajo naprej. Potrebeni so nam tudi oni, ki so prej sodelovali. So dobrodošli, ako pridejo.

Zmagali smo težave doslej, toda nastajajo nove. In jih bo v novem letu vsled vojne za naše gibanje še več. A ker smo zmogli iti skozi vse zapake doslej, verujemo, da bo tako tudi v bodoče.

Sodružni in somišljeniki, nadaljujmo tako, pa bo dobro.

PRESOJANJA DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

V pomoč Rusiji je sklenil naši ameriški mornarici na Havajih. Japonci so s svojim blitzkriegom uspeli. Nespačetno bi bilo tajiti, da niso.

USA hoča zadnjo besedo

A tu, da so začasno uspeli, ne pomeni njihove zmage, ker je vlad Zed. držav odločno za to, da osiže pade. Trojica Berlin-Rim-Tokio bo moralna vprašati za mirovne pogoje, ne pa jih narekovati.

Churchill v Washingtonu

Zadnji pondeljek zvečer je bila za ves svet silovita senčnica vest, da je prišel Winston Churchill na obisk k Rooseveltu. Ako se pomisli na distanco, in pa kako važno je, da je premier Velike Britanije doma, lahko sklepamo, da je bilo še veliko bolj važno, da je prišel sem.

On, Roosevelt in Litvinov so, ali se konferirajo o miru, ki pride prej ali sleg.

Kajti tudi ako Nemčija ni še premagana, bo pa prav gotovo.

In čim bližje je poraz hitlerizma, bolj važno je, kaj potem. To je vzrok, čemu je Churchill prišel v Zed. države.

Sovjetska Unija nima volje, da si bi nakopala še eno fronto, namreč proti Japonski. Ameriki in Angliji bi bilo po godu, če bi udarila, a v Kjubišeyu in v Moski smatralo, da je zdesti, če se odganja Hitlerjeve horde izpred Moskve.

Organizacija "America First" se je razpostila. Vsi v nji, ki so bili dolžni za zaveznike fašizma in sovražnike demokracije, pravijo sedaj, da so demokrati, za Rooseveltovo politiko in še celo delavstvu zagotavljajo pomoč.

Način je spas človeštva, ne pa monarhije in njihini režimi.

Vojna žre. Življena in govorina. Angleška poslanska zbirnica je ta mesec dovolila nadaljnje štiri milijarde dolarjev. V odboru so večinoma univerzitetni profesorji. Za načrani denar pošiljajo tja medinski potrebščine.

Kralj Zog, ki je do italijanskega vpada vladal Albanijo,

se zgraža, ker je njegova "kraljevina" napovedala "vojno" Zed. državah. Svoj srd je izrazil v Londonu. Ampak Zog za take proteste ni prav nič prikladna oseba.

Zenske se je do sedanje svetovne vojne smatralo izven dolžnosti za prisilno službovanje v armadne namene. To je prešlo.

Sedaj so podvršene vojaški službi tudi v Angliji. Ker bo vojna, kakor prerokujejo, trajala še dolgo, se kaj sličnega lahko sklene tudi v tej deželi.

Organizacija "America First" se je razpostila. Vsi v nji, ki so bili dolžni za zaveznike fašizma in sovražnike demokracije, pravijo sedaj, da so demokrati, za Rooseveltovo politiko in še celo delavstvu zagotavljajo pomoč.

Način je spas človeštva, ne pa monarhije in njihini režimi.

Znaki vojne histerije, ki jih je treba zatreći

V New Yorku je neki brivec italijanskega rodu po 7. decembru napisal na okno oglas, ki pravi: "Tu brijemo Japonce brezplačno. Za morebitne poškodbe nismo odgovorni." Kar pomeni: "Pridi, Japonec, da ti odrežem glavo!"

Toda v svoji zakrnjenosti in pristranosti ni pomisli, da će naj velja tak napis Japonce, ki moral prav tako Italijanom. Saj je vendar tudi Italija napovedala vojno tej deželi, pa Nemčija, torej ne samo Japonec!

Enako napačno je zaničevali Italijane, ki so med Američani v spletom že itak osovovali.

Do prejšnje vojne so bili v Zed. državah Nemci članji bolj kakor pa Angleži (priestoljenci). A med vojno so jim bili v patriotski histeriji uničeni časopisi, šole, domovi, gledališča in vsled bojkotiranja nešteta podjetja. In vendar je znano, da so bili enako lojalni, kakor druge narodnosti. Sele so vprašali proti njim — proti

glejajo kot da so petokoloni. Marsikdo izmed njih bržkone je, toda ogromna večina Japoncev v tej deželi ne želi drugega, kakor da se jih pusti delati za svoj kruh in v miru. In ob enem so pripravljeni prav tako kakor drugi investirati kolikor mogoče v vladne bonde in ako so vojaške starosti, tudi služiti v ameriški armadi.

Enako napačno je zaničevali Italijane, ki so med Američani v spletom že itak osovovali.

Do prejšnje vojne so bili v Zed. državah Nemci članji bolj kakor pa Angleži (priestoljenci). A med vojno so jim bili v patriotski histeriji uničeni časopisi, šole, domovi, gledališča in vsled bojkotiranja nešteta podjetja. In vendar je znano, da so bili enako lojalni, kakor druge narodnosti. Sele so vprašali proti njim — proti

Nemcem kot takim, je mnogo navdalo s skrito željo, da bi Nemčija zmagala.

Ameriški Italijani nimajo nikakega vzroka delovati zoper

Živila podražena v teku leta nad 17 odstotkov

Živila v prodaji na drobno so se v teku leta zvišala v cenenih 17.9 odstotkov, poroča Bureau of Labor Statistics v pregledu cen, objavljen 16. decembra.

Cene živil so od 14. oktobra do 18. novembra to leto narasle 1.3 odstotka, je navedeno v istem poročilu. Skupno zvišanje cen prehrane bo torej do konca leta znašalo okrog 20 odstotkov.

Najbolj so se podražila raznih vrst sočivja, sveže sadje, zelenjava, in jajca, dočim so nekatera druga živila padla v cenenih.

Cemu zviševanje cen živil? Vzrok je več. Mnogi zvršajo krivdo na farmarje. Toda predno so bili farmarji sploh kaj deležni prebitka od podražitev, so prekupci že meseca prej podražili zaloge, ki so jih od farmarjev dobili po izredno nizki ceni. Glavni profitari so torej drugi, ne farmarji.

Pojedelski tajnik zvezne vlade Claude R. Wickard izjavlja, da je živilskih potrebnosti v Zed. državah rekordno visoko in da je bilo vsled tega prav malo vzroka za podražitev, pa čeprav smo v vojni. In on mora pač vedeti, kaj govori.

Letna seja kluba št. 1 JSZ bo v petek 26. decembra

Chicago, Ill. — Ako pogledamo nazaj na delo kluba št. 1 JSZ, ogromno ga je bilo izvrenega. Deluje že blizu štiri desetletja.

In ako pogledamo naprej, vseposod same priložnosti za aktivnosti! Kaj bi narod bil brez organizacij! In klub št. 1 je ena izmed najdelavnejših skupin v naši javnosti.

Prihodnji petek 26. decembra bo imel sejo, na kateri bomo imeli med drugim volitve odbora za leta 1942. In pa počela ter nato razpravo o vrednosti sedanjih dñi. O vzrokih odložitve slovenskega kongresa, ki se bi imel vrstil 12. februarja, bo poročal Frank Zaitz.

Člani in članice, ki veste cenečni klubovo delo, pridite na to sejo polnoštevilno. — P. O.

Tri "slovenske" države v vojni z Zed. državami

Kmalu po 8. decembru, ko nam je Nemčija in Italija, dan prej pa Japonska, napovedala vojno, so bile tudi druge podpisnice "protikomunističnega" pakta pozvane, da store isto. Med njimi so se odzvale tudi vse tri "slovenske države", namreč Slovaška, Bolgarija in Hrvatska.

in rekel, da pljune na ameriško zastavo.

Sodnik je Italijana oprostil in ga še celo pohvalil. Bil je pač prežet vojne histerije, kajti ako ne bi bil, bi počvedel. Deleži je bil preprič morda kaj drugega vzroka. In bi izvedel, da je znal dotični Dalmatinec Italijan, in da ga je Italijana žena imela raje nego njega, nameč svojega moža.

Res je, da mnogo Italijanov, mnogo Nemcev in Japoncev simpatizira z deželami, ki so nam napovedale vojno. A kaj pa Američani?

Noben Nemec, noben ameriški Italijan in noben američki Japonec ni storil Rooseveltovi vrnjanji politiki toliko preglavic, kakor Američani, od Lindbergha in Wheelerja navzdol. Pa so yseeno smatrani za patrioci.

Unije CIO in AFL še vedno na kritičnem rešetu

KAMPANJA ZOPER STAVKE SE NADALUJE. — ANGLEŠKA DELAVSKA ZVEZA SE PONUDILA ZA POSREDOVALKO. — SOLIDARNOST CIO IN AFL NEOBHODNO POTREBNA

Angleška zveza unije—British Trades Union Congress—se je neuradno ponudila za posredovalko v sporu med CIO in AFL.

Dejstvo je, da so delavci obeh unijskih zvez obljubili vladu vso možno pomoč. CIO kot AFL sovražita fašizem.

Ampak ameriški delodajalci so tudi sedaj izkazali za skrajno sebične.

To, kar v tej taktilki zastopajo, je, niti patriotsko in koncem konca tudi njim ne bo v korist.

Saj so delodajalci v Italiji in v Nemčiji počeli isto. So kaj zase dosegli? Poslabšali so položaj ne samo svojim delavcem nego tudi sebi.

Krivična kampanja

V resnicu je vse ameriško delavstvo za poraz fašizma. To so izprevideli tudi zastopniki angleških unij, ki so bili to jesen v Zed. državah. Proučavali so spor v unijah in med unijami in apelirali na vse merodajne faktorje, da naj kaj store v prilog odnehanja bratomornega boja.

Vendar pa se namera našim bratom iz Anglije ni posrečila.

Sele vojna, ki je nastala za našo deželo na celih črti 7. decembra, je napravila spremembo.

V Angliji imajo večino torij. Ravnino tako tukaj. Sprejem Smithovega predloga v kongresu proti unijam je to očitno demonstriral.

Bilo je treba baš te toriske večine, da so se v AFL in v krogih CIO začeli baviti z vprašanjem slovencev.

Roosevelt za pomirjenje

Nihče menda ne želi miru v delavskem gibanju

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrti leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka
popoldne za priobčitev v stekli tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co.,
Inc. Established 1906.Editor.....Frank Zaitz
Business Manager.....Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864

"Srečno in veselo Novo leto!"

Kje? Komu?

Nič ne de, ako kaj pomeni ali ne, a nešteoto milijonov si ga vošči. Pri tem pa natančno vedo, da je doba, v kateri živimo, tako tragična, da nihče ne ve, kdaj kaj boljšega pride, vsakdo pa sluti, da se pomikamo v še hujše nevihte.

Kitajci, ki so v vojni z Japonci že kakih pet let, ne štejejo koledarja po našem merilu. A tudi če bi ga — bi za taka voščila ne imeli ne volje ne vzroka.

V Evropi siljudje še voščijo "veselo novo leto", toda večinoma iz navade, drugi s stisnjennimi ustnicami.

Ganjev jim je v duši in čakajo priložnosti, da udarijo in si res pribore "novi leto". Kar imajo sedaj, je le poslabšavanje gorja iz dneva v dan neglede na datumte v koledarju.

V Zed. državah so očetje in matere v teh praznikih zrli v svoje sinove bolj zaskrbljeno in vzradoščeno kot običajno. Kajti kdo ve, kaj bo z njimi do prihodnjega novega leta!

Lahko je čitati v topli sobi o moritvah na vzhodnih bojiščih, o neznosni zimi, ki vlada tam čez, ali o bitkah v peščenih nevihtah v afriških puščavah.

A če se človek zamisli v položaj pregnane družine, ki ji je bil dom siloma vzet, v tugo žen, ki so izgubile može in sinove, v čisto spremenjen položaj njihnih hčera, in ako si moremo predočiti otroke, ki prosijo mleka in kruha, pa ne dobe ne prvega ne drugega, si lahko mislimo, da golo voščilo samo na sebi nič ne pomeni.

Prav zaradi tega pa je dolnost nas vseh, da za "srečno in veselo novo leto" DELUJEMO, ne pa le da si ga voščimo. Kadar ga izvojujemo, bo voščilo te vrste izginilo, ker ne bo več potrebno.

Norman Thomas spremeni stališče

Norman Thomas je po japonskem napadu na Havaje in Filipine izjavil v imenu takozvanega akcijskega odbora socialistične stranke, da je borba proti vojni izgubljena. Zelo ostro je prijemal "blazne japonske imperialiste", a tudi s kritiko proti Rooseveltu ni prizanašal. Vendar pa je po ovinkih priznal, da smo z osiščem v vojni zares in da ga je treba premagati.

Ako bi bilo po Thomasom, bi bil na svetu že mir.

Zahvaljujemo, da se struja, ki je ostala pod njegovim vodstvom, izreče zoper kakršnokoli podporo zaveznikom — bilo je to aprila 1940 — in nato pa zaeno z Lindberghom vred, in s sorednimi pacifisti v Angliji, propagiral sklenitev miru z Nemčijo.

Tak mir bi bil edino Hitlerjev mir, demokraciji v pogubo, in pomenil bi dolgotrajno zasluženje podjarmiljenih narodov. In morda celo uničenje nekaterih. Na primer slovenskega naroda, poljskega in češkega.

Thomas je torej "stališče" spremeni, kakor ga je tudi Lindberghova-McCormickova-Woodova "America First". Ampak škoda, ki je bila pod firmo pacifizma storjena socialistični stranki, ne bo mogel Thomas nikdar popraviti.

Kaj je "ersatz"?

Vsakdo ve, da je to nemška beseda in pomeni nadomestilo za pristno blago. V Zed. državah smo se navedili rabiti besedo "ersatz" v posmeh Nemčiji, ki si je z nadomestili vendarle sijajno pomagal. A sedaj, ko smo tudi mi posredno v vojni, pa vidimo, da bomo morali za marsikako pristno blago tudi mi upoštavati "ersatz", ker bo pristnega premašil za vse.

Vsi za mir, ki bo trajen

Državniki in še celo kralji pravijo v njim napisanih govorih, da ko bo sedanja vojna končana, mora biti mir tak, da bo trajen.

Nesreča je le, da so na vrhu večine vlad taki ljudje, ki hočejo ob enem povratek v stare razmere, v stare monarhije in v star ekonomski sistem. Ako oni prevladajo, bo bodoči mir prav tako le premirje, kakor je bil mir, ki smo ga dobili po vojni za odpravo vojne.

Trajen, pravičen mir lahko doseči

Mir, ki bi bil resničen mir, je mogoč le, ako se človeštvo odloči za socialistično uredbo. Le socialistična preureditev sveta bo pomenila odpravo vzrokov za vojne. Le pod socialistom bo svet lahko demokratičen in svoboden. Ljudstva bodo osvobojena pomanjkanja in izkorisčanja edino kadar se izrečejo za socializem.

LADJA, KI JO POZNA TUDI VELIKO SLOVENCEV

Ogromni francoski potniški parnik Normandie, ki je od početka vojne vedril v newyorki luki, je po 7. decembru zasegl američka vlada in francoskim lastnikom pa obljubila popolno odiskodno. Normandie je znani slovenec, ki so se vozili v njemu bodisi v stari kriji, ali pa nazaj v Ameriko.

SLOVENSKI NARODNI KONGRES ODLOŽEN

Državni department v Washingtonu ne odobrava političnih gibanj ameriških državljanov v prid tujezemskim državam

Cikaški eksekutivni odsek pripravljajnega odbora za sklicanje slovenskega narodnega kongresa v Ameriki v prid naši starci domovini — odsek sestavljeni Leo Jurjevec, predsednik, Frank Zaitz, odbornik in Ivan Molek, tajnik — je na svoji seji dne 17. decembra soglasno zaključil, da predloži štirim zunanjim članom pripravljajnega odbora — ki so Joseph Zalar in Frank J. Widic v Jolietu, Mary Prisland v Sheboyganu in Janko Rogelj v Clevelandu — slednje:

- 1) Slovenski narodni kongres v Ameriki, ki je bil sklican za 12. februarja 1942, naj se odloži za nedolochen čas, dokler ne pridejo druge razmere.
- 2) Pripravljajni odbor S. N. K. naj ostane, pasiven seveda, da lahko obnovi delo za sklicanje kongresa, kadar pride čas za to.

Razlog za ta predlog je izjava državnega departmента v Washingtonu, D. C., ki je bila objavljena takoj po napovedi vojne osišču in katera se v jedru glasi, da vlada Združenih držav ne vidi rada na svojih tleh političnih gibanj, ki imajo za svoj cilj osvoboditev te ali one države v inozemstvu in pri katerih sodelujejo ali jih celo, vodijo ameriški državljan, ker to cepljajošnost prizadeti državljanov. Z drugimi besedami: američka vlada hoče, da so zdaj, ko je vojna, vsa dejanja in nehanja državljanov usmerjena na akcije za zmago Združenih držav, ne pa na politične akcije, ki se ne tičejo te dežele.

Zunanjih članov pripravljajnega odbora so — nekateri telefonično in drugi pismeno — sognalno odobrili omenjeni predlog, ki je bil s tem sprejet.

Razume se, da bodo člani pripravljajnega odbora pravčasno informirali svoje organizacije, da ni bilo druge poti kot odložiti kongres.

Pravilno je, da naša javnost izve, kaj je eksekutivni odsek SNK delal v dobrem mesecu — od 15. novembra do 17. decembra 1941 — svoje aktivnosti.

Odsek je v tem času imel šest sej in je formalno povabil osemnajst slovenskih centraliziranih organizacij v Združenih državah, na nameravani kongres; od teh je deset podpornih jednot in zvez, osem pa je političnih in kulturnih organizacij, kar se same označujejo. Poleg teh je bilo povabilo pripravljeno še za tri druge organizacije, a je čakalo zaradi pomanjkanja naslova. Povabnjeni bi bilo torej skupaj 21 organizacij.

Slednje centralizirane podporne organizacije so bile povabljeni s pravico, da lahko pošljajo na svoje stroške vse svoje glavne odbornike po sklepni sklicateljske konferenci z dne 15. novembra t.i.: Američka bratska zveza, Društvo sv. Družine, Jugoslo-

vaska podpora zveza Sloga, Kranjsko-slovenska katoliška jednota, Progresivne Slovenke, Slovenska dobrodelna zveza, Slovenska narodna podpora jednota, Slovenska moška zveza, Slovenska ženska zveza in Zapadna slovenska zveza.

Slednje centralizirane politične in kulturne organizacije so bile povabljeni s pravico do dveh delegatov na svoje sestanke: Baragova zveza, Cankarjeva ustanova, Jugoslovenski kulturni vrt (Cleveland), Jugoslovenska socialistična zveza, Prosvetna matica, Zveza društva Najsvetejšega imena (Cleveland), Zveza kulturnih društev SDD (Cleveland) in Zveza slovenskih domov v Ohiu.

Slednje tri organizacije bi bile povabljeni: Američko-jugoslovenska zveza v Minnesoti (politična), Frančiškanski komisariat in Zveza slovenskih župnij.

Ako je katera druga slovenska centralizirana politična ali kulturna organizacija v Ameriki, nam njeni ime in naslov doslej še nista znana.

Sklenjeno je bilo, da politične in kulturne organizacije z oddaljenim sedežem lahko oblastijo svoja dva člana v Chicago ali okolici kot zastopnika, če si hočejo prihraniti na stroških.

Vse povabljeni organizacije so imele čas do 1. januarja 1942, da postavijo svoje deležate in sporčo njih imena na sestanku SNK, ako se odzovejo povabilu. Prva in edina organizacija, ki je to storila do 17. decembra, ko je bil kongres odložen, je Zapadna slovenska zveza. Ta organizacija je imenovala tri člane svojega gl. odbora, ki je bil s tem sprejet.

Pozamezniki — "pisatelji, časnikarji in drugi intelektualci" po sklepnu sklicateljske konference — bi bili povabljeni v prvi polovici januarja. V ta namen je odsek že sestavljal se, znam in imel je že okrog 50 imen na listi.

Kongres bi se bil vršil v hotelu Morrison, W. Madison in S. Clark sts., v cikaškem downtownu, ki nam je obljubil zborovalno dvorano brezplačno, če se priglasi neko število (najmanj menda 50) delegatov za stanovanje v tem hotelu v tekuku.

Bilo je priljuno korespondiranja z zunanjimi člani pripravljajnega odbora SNK, ki so zahtevali pojasnila glede tega ali onega v zvezi z vabljencem, pa tudi z drugimi rojakji, ki so se zanimali za stvar in hoteli so vedeti to in ono. Vsem tem je tajnik točno in natančno odgovoril; prav tako predsednik.

Potem ko sta predsednik in tajnik Hrvatskega narodnega odbora povedala namen tega sestanka, se je vnela dolga in včasih precej ostra razprava, ki se je raztegnila v pozne ure tega večera.

Po skoru dve uri trajajoči debati, v katero so med drugim posegli tudi Bazdarčič, Pavlak, Babič in Jurica Bjankini, je zelo sposobni član Hrvatskega narodnega odbora Krasić predložil zborovalcem predlog, po katerem si naj vse hrvaške stranke izberejo vsake po štiri zastopnike, nakar naj se ti sezenejo na konferenco ter nato povabijo še Srbe in Slovence na vzajemno sodelovanje v tem, da bo nameravani javni shod tem močnejša manifestacija neomajne lojalnosti do naše nove domovine in demokratice, nove ideologije ameriških Jugoslovanov. — Z. N.

Slednje centralizirane podporne organizacije so bile povabljeni s pravico, da lahko pošljajo na svoje stroške vse svoje glavne odbornike po sklepni sklicateljske konferenci z dne 15. novembra t.i.: Američka bratska zveza, Društvo sv. Družine, Jugoslo-

SMRT NEMČIJI JE NOVO ANGLEŠKO GESLO

Bojno geslo Anglike "Hitler mora biti uničen" se je sedaj izpremenilo v geslo "Nemčija mora biti uničena", dasi je še nekaj glasov, ki zatrjujejo, da je nemogoče uničiti celo pleme kakega naroda.

Urednik lista "The Sunday Chronicle" obžaluje v članku s trikolonskim naslovom "There Is Only One Kind of German" dejstvo, da se vedno dobijo tudi, ki trdnj upajo, da zavladata neko spet dobra volja do "slabih" Nemcov, odpre na stežaj koncentracijska taborišča, razžene vojsko in naredi Nemčijo za dobro sošedo. Nato pa se pristavlja ta pisek, da je to ob odločilnem višku vojne, ki je že prav blizu, varanje, nevarnejše kakor kdajkoli poprej.

Lord Vansittart, ki je neprestano trdil, da je nemški narod odgovoren za nemško politiko, ne pa njegovi voditelji, še naprej opominja Angleže, najnikar ne dajo Nemcem lahkih mirovnih pogojev.

V odgovoru chichesterskemu skopu na njegovo trditev, da se more delati razliko med nemškim narodom in nemško vladjo, je Vansittart obožil celo pastorja Niemoellerja, ki je po njegovem zatrdil igral navdušeno vlogo v zadnjem svetovnem vojni ter skušal kakor vse praviti Nemci uničiti angleško deželo.

(Martin Niemoeller je kot član evangeliko-luteranske skupnosti vodil odpor proti nacijskemu gospodovanju nad protestantsko cerkvijo. V zadnjem svetovnem vojni je bil poveljnik neke podmornice; za svoje juhaštvilo je bil odlikovan z zelenim križem. L. 1937. so ga na naciji pripeljali ter odveli v nekoncentracijska taborišča, kjer je še sedaj.

Tednik "Cavalcade" svare pred takšno propagando v članku z naslovom "Vengeance will not work". Nemčija sama steje 80 milijonov ljudi, pravi list ter se pripomni, da ji gre vojna za uničenjem sistemov, ne pa plemen. V zvezi s tem prime ministra Beavertonca za ušesa, ker je še pred nedavnim rekel, da je dan magčevanja že prav blizu.

"Taka propaganda ni dobra, ker bodo zatrani evropski narodi mislili, da je maščevanje vodilni motiv Anglike," zaključuje list tisti svoj članek. "Ljudska psihologija se hitro izpremeni v vojni. In izpremenila se bi za slabše, če naj postane osveta naša vodilna misel."

Kakov se je izrazil neki član angleškega parlamenta, ni pričakovati od sedanje zahteve v zbornici nobenih radikalnih izpremem v kabinetu. Ministrski predsednik Winston Churchill je bil doslej trdovratno proti vsakršni izpremem svetovne vlade in le malo njegovih nasprotnikov pričakuje, da bi nadomema izpremenil svoje stališče. Kritiki pa misljijo, da bo neprestana agitacija prepričala Churchilla o narodni zahtevi po temeljitem pretehanju njegovega kabinta. Ta zahteva je, pravijo, sedaj močnejša in silnejša, kakor kdaj koli poprej.

Vladni kritiki, ki jih je najti med vsemi strankami v poslanski zbornici, in mnogi listi podpirajo zahtovo po novi kriji v vodi.

List "The Sunday Pictorial" pravi: "S Churchillom smo se poročili, kar je bilo imenito. Ali nismo se pa pogodili z njim,

Klub JSZ v Girardu vabi na Silvestrovo zabavo

Girard, O. — Klub št. 222 JSZ ima že več let običaj prerediti ob zatonu leta Silvestrovo zabavo. Tako bo tudi letos. Vršila se bo v sredo 31. dec. v prostorih Antona Nagodeta v Avon parku. Godbo bomo imeli iz Cleveland. Zabava se prične ob 7. zvečer.

IGNAZIO SILONE:

FONTAMARA

ROMAN IZ FAŠISTIČNE ITALIJE

Z avtorjevim dovoljenjem prevedel TALPA

(Nadaljevanje.)

"Zivimo v času, ki v njem kačoni nimajo več kruha," je pridigoval Baldissera, "ko hodijo čevljariji bos, ko gleda kročem zadnjica iz hlač in ko spazidariji na prostem... Zivimo v času bank. Na koncu smo. Bliža se Antikrist..."

Nihče izmed nas se ni mogel

spriznjati s tem, da smo izgubili vodo, nihče pa ni vedel za pot, kako bi jo zopet dobili. Pontius Pilatus in Michele Zompa sta predlagala, naj impresarija tožimo, toda proti temu predlogu smo bili vsi. Dovolj dobro smo poznali potek takih procesov; trajajo sto let, gredo iz pisarne v pisarno, od priziva k prizivu, požro denar celih generacij kafonov in končno ostane vse pri starem. V Marsiki pozna vsaka vas take procese med reveži in bogatini, med posameznimi občinami; to so procesi, ki se končajo samo zato, da se znova začno. Toda, četudi bi se odločili za proces, komu bi ga pa načaupal? Morda donu Circostanzi? Ta si izmisli zopet novo sleparijo, ki bi bila podobna tisti o dveh treh četrtnah in o desetih luhrih. Ali donu Cuccavasciju? Donu Tarandelli?... Najbolje je bilo, o tem sploh ne govoriti.

In vkljub temu se ni mogel nihče spriznjati, da smo izgubili vodo, da smo izgubili vso zetev, in nihče si ni mogel predstavljati zime brez kruha in brez minstre.

"Če proti tatovom ni več postav, smo na koncu!" je ponavljalo Pontius Pilatus.

"Če vladni zakoni nič več ne veljajo, če jih prelamljajo tisti, ki bi morali vsakogar prisiliti, da jih izpolnjuje, potem se povrnemo k ljudski pravici," je nekaj večera menil čevljar.

"In kaj je ljudska pravica? Pomagaj si sam in Bog ti pomor!" je rekel Baldissera, ki se je končno navzel gornjega nauka Berarda Viole.

Tako je bilo.

"Tu imate ljudsko pravico," je pristavljal Raffaele Scarpone v kraljicu Berardu: "V Sulmoni je izbruhnila revolucija."

"Kakšna revolucija?" je vprašal Berardo.

"Ali revolucija naših?"

"V Sulmoni so se dvignili kafoni," je z resnim glasom povedal Berardo.

"Kdo ti je to povedal?" ga je vprašal Berardo.

"Baldissera."

"In kdo je povedal Baldisseri?"

"To je njegova skrivnost," je odvrnil Scarpone.

"Potem je zlagano," je končal Berardo.

Scarpone je stopil na cesto in poprosil Venerdija Santa, ki je tudi stal zunaj, naj gre po čevljarja. Med čakanjem ni nihče izpregovoril besedice.

Baldissera se je dal dolgo prosi, nato je prišel in nam takole poročal:

"Saj boš dekle še zadušil," mu je dejala moja žena. Skomognil je samo z rameni.

Slepjarja z desetimi lustri ga nič razburjala. Zanimali ga niso tudi vsi naši načrti, kako bi si zopet pridobili vodo.

"Tem slabše za vas," je dejal, "jaz nimam zemlje, ki bi

Poceni podmornice, ki pa se niti Japoncem niso obnesle

V napadu na Havaje so Japonci uporabili tudi podmornice v "miniaturi" ali kot jih nekateri komentatorji označujejo, "samomorilke". Vsaka ima le dva pomoričaka, in obdava vesta, da gresta v gotovo smrt. V zadočenje jima je le, da imata v svoji podmornici dovolj razstreli, ki lahko ugonobe ladjo, na kateri je tisoč in več mož.

Kakov Nemci, se tudi Japonci na vso moč nategujejo z novimi iznajdbami. Podmornica dveh moč sicer ni nova stvar, a Japonci so se je poslužili, ker malo stane. Kar se tiče življenj, pa je manj.

Na sliki na lev je ena izmed japonskih podmornic "dveh mož". Valovi so jo vrgli na obrežje, kjer je obstala, v času glavnega, oziroma začetnega japonskega napada na Havajske otoka.

Ameriški mornarični večerki pravijo, da se takih podmornic ne more uporabiti drugače kot da jih pripelje s sabo, liki reilne colne, velike ladje, in jih nato bližu obrežja, spuste na valove. Ameriška bojna mornarica je spoznala njenih trik in ji niso več nevarne.

Nekaj tege in onega

Milwaukee, Wis.

Končno smo tudi mi v boj nemeteži. Zahrbni in do skrajnosti zločinski napad Japonske na Pearl Harbor nas je vrgel vanj. Ko so gospodje japonski poslaniki hinavskih obrazov prinašali odgovor njih viiale ameriškemu ljudstvu, so padale japonske bombe na ameriško ozemlje. — Ta čin moderne diplomacije, zabeljen z zavratnostjo militaristov Hitlerjeve šole je vsekakor dogodljaj, kakršnega svetovna zgodovina ni poznala do sedmega decembra leta Gospodovega 1941. Hitler je misil — in močno še misli —, da je Master crook, toda bogam, njegov začevnik na Japonskem, ga v "crookarstvu" daleko prekašajo. Revolucija se je začela pred tremi dnevi na mestnem trgu in še sedaj traja. Morda je prišla sedaj ura maščevanja tudi za našega "roparja?" je vprašala nato donna Zizzola.

"Ali revolucija naših?"

"V Sulmoni so se dvignili kafoni," je z resnim glasom povedal Berardo.

"Kdo ti je to povedal?" ga je vprašal Berardo.

"Baldissera."

"In kdo je povedal Baldisseri?"

"To je njegova skrivnost," je odvrnil Scarpone.

"Potem je zlagano," je končal Berardo.

Scarpone je stopil na cesto in poprosil Venerdija Santa, ki je tudi stal zunaj, naj gre po čevljarja. Med čakanjem ni nihče izpregovoril besedice.

Baldissera se je dal dolgo prosi, nato je prišel in nam takole poročal:

"Saj boš dekle še zadušil," mu je dejala moja žena. Skomognil je samo z rameni.

Slepjarja z desetimi lustri ga nič razburjala. Zanimali ga niso tudi vsi naši načrti, kako bi si zopet pridobili vodo.

"Tem slabše za vas," je dejal, "jaz nimam zemlje, ki bi

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA**Zbral Charles Pogorelec**

To pot bomo začeli z Detroitom. Rekord naših udarnikov zadnje čase je bil sledec: Janko Zornik 6 naročnin in še dva oglasa za koledar. Joseph Klarich, 8 naročnin, \$5.50 podpore listu in naročilo za 100 iztisov koledarja, od katerih je bilo poslanih 25 na s. John Plachta in Dearborn, ki je obljubil sodelovanje pri razčuvanju. Peter Benedict 4 naročin in \$1.50 podpore listu. Milan Kokanovich obnova naročnine in \$7 podpore listu. To je dober rekord za naše Detroitčane in želeti je, da bi imeli povsed mnogo posnemovalcev.

Kakov Nemci, se tudi Japonci na vso moč nategujejo z novimi iznajdbami. Podmornica dveh moč sicer ni nova stvar, a Japonci so se je poslužili, ker malo stane. Kar se tiče življenj, pa je manj.

Martin Judnich iz North Chicago je poslal nadaljnjih 8 naročnin in zvišal naročilo za koledar na 150 iztisov.

Jože Jež iz Warrena, O., je vedno pripravljen sodelovali pri vsaki dobrni stvari. Naročil je 10 koledarjev.

V Chicagu in bližnji okolici gre naša stvar sledec naprej: Angela Zaitz 2 naročnin; Luka Groser 2, Frank Bizjak 2, Frank Zaitz 3, Charles Pogorelec 16 in tri oglase za koledar. Na delu za prodajo koledarja so Frank Bizjak, John Rak ter Joseph in Kristina Turpin. Za Pullman jih je naročil Peter Vrhovnik 15, za severno stran pa John Morris 10. Še nekaj pred par dnevi se je oglasil v uradu s. Joseph Zore; prišel je po koledar zraven pa je prispeval \$5 kot božično darilo Proletarca. Da ne pozabimo. Joe Oblak prodaja koledar v "stari Avstriji"...

Če kdo misli, da naš zastopnik Louis Barborich v Milwaukee počiva, se moti. Pogledaj naše izkaze, pa bo videl, da je v vsakem odlično zastopan. Poslal je še 18 naročnin, med katerimi je nekaj novih; koledarjev je bil za začetek naročil nekaj nad sto, pa je komaj potecklo teden dni in že je poslal drugo naročilo za nadaljnjih 25 izvodov. Pravi, da najbrž tudi to ne bo dovolj, ker hoče, da se našega koledarja razpeča tam več kot se ga je kdaj prej. Lojzetovo delo je dokaz, da se more vztrajnostjo in agilnostjo vse doseči.

Iz Red Lodge, Mont., je poslal eno naročnino K. Erznožnik; zdaj prav pridno prodaja koledar, kot je že njegova naročnina.

Anton Shular piše, da gredo koledarji izredno dobro v promet. Naročil jih je še 10. Poslal je tudi 6 naročnin ter dolar v tiskovni sklad, ki ga je prispeval Chas. Vorina iz Edisona.

"Big Tone" iz Oaklanda, Calif., je predlagal, kot ste videli že v prejšnji številki na prvi strani, da bi vsakdo, ki mu je kaj za Proletarca, poslal v dvorano poveste svoje ime, tam bo za vas kuverta z vstopnicami, in plačate vsoto kadar je določeno en "copak". On je to že storil, in na svojo lastno iniciativno več drugih, kot vidite iz tega pregleda. Na njegov apel lansko leto se je odzvalo lepo število naročnikov in upam, da bo njegov sedanj predlog enako dobro podpiran.

Iz Hibbinga Minn., je poslala 4 naročnine Amalija Oblak. Ob enem je naročila dve knjigi Louisa Adamicha "Two-Way Passage" in 10 koledarjev.

Iz Kemmererja, Wyo., je poslal dve naročnini John H. Krzianik.

Iz slovenske zapadne metropole, kot radi nazivamo Pueblo, Colo., je poslal dve novi naročnini Frank Boltezar, katere je dobil naš naročnik Alfonz Hockevar. Hvala obema!

Iz Johnstowne okolice v Penni je poslal Frank Cvetan 14 naročnin, med katerimi je nekaj novih. Zdaj je zaposljen s prodajo koledarja, pri katerem delu mu pomaga tudi naš star znanec v tem poslu John Langerhole. No, kjer se taka dva oprimenta dela, je uspeh zagotovljen. Pa tudi France Podboy, tam gori s hribu nad Johnstownom je naročil 20 koledarjev. Iz tega je soditi, da se bo koledar letos tam več prodalo, kot pa se ga je prejšnja leta.

Pred zaključkom lista smo prejeli od Franka Cvetana že 2 naročnini in naročilo za nadaljnjih 50 izvodov koledarja.

V Brownstonu, W. Va., živi Frank Klemenc, ki je že mnogo let naročnik Proletarca. Obnovil je naročnino, naročil 5 koledarjev ter prispeval \$2.25 tiskovnemu fondu.

Da "spravi upravnika v dobro voljo", je naš farmar Mike Krutz iz Willarda, Wis., poslal dve novi naročnini, naročil 15 koledarjev ter poslal \$2.50 podpore listu. Od ravno tam je poslal dve naročnini tudi Matt Malnar. Ena je božično darilo njegovi mami Mrs. Mary Mal-

letarca, za katere smo mu hvaljeni, in kar on nam, tudi mi nismo želimo: boljše in uspešnejše Novo leto! Pravi, da se strinja z novim predlogom "Big Tonyja" in posilja dolar v našenamen. Obnovil je tudi načrino ter naročil koledar.

Vsi naši rojaki in njihni prijatelji v Chicagu vabljeni na Silvestrovo zabavo kluba št. 1 JSZ

Chicago, Ill. — Vsakdo se še spominja, kako smo vsako leto imeli na priredbi kluba št. 1 JSZ sijajno novoletno, ali kot ji pravimo Slovenci, Silvestrovvo zabavo.

Takšna bo tudi letos vzli vsemu hudem, kar se dogaja tu in drugod po svetu.

Saj na ta dan bomo pozabili na skrbi — ki se prično po 1. januarju, katerega pa vzli teme že ne iz želja pa iz vade vočimo drug drugemu za srečno novo leto.

Naša letošnja Silvestrova zabava bo v Lawndale Masonic templu, na 23. St. in Millard Ave., niti pol bloka od Slovenskega delavskega centra.

Vsakdo bo lahko sedel udobno pri omizju in strežaji ter strežake pa izvrševal njegova naročila. Drugi bodo lahko plešali po mili volji. Igral bo Puccelj ter rajanja da kaj! Dalje se bomo lahko drenjali ob pustnem baru, ki ga bo pripravljal odbor preuredil tako, da bo lahko vsakemu čim hitrej postreči.

Lani smo imeli za večerjo kislo repo, krvavice, mesene klobase z zeljem, roast beef in sandviče. Letos naša kuhinja obljuhiva še boljši service, oziroma saj hitrejšega, kakor pa lani.

Vstopnice v predprodaji so po 40c.

Pri blagajnibodo 50c. Po predprodajni ceni jih dobite v Slovenskem delavskem centru, v uradu Proletarca, in naravnemu, pri članih in članicah kluba št. 1 ter tudi pri mnogih Savanh. Ako želite, da jih za vas rezerviramo po znižani ceni, nam to sporočite z dopisnicu, ali pa telefonično. Pri vhodu v dvorano poveste svoje ime, tam bo za vas kuverta z vstopnicami, in plačate vsoto kadar je določeno en "copak".

Vse prijatelje tega lista in sploh vse naše rojake prosimo, da povabijo na to prirreditvi, tudi prijatelje in znance, ki tega lista ne čitajo in jim niso še znano o tej prirreditvi. Vi jih o nji lahko obvestite tako, da bodo tudi prišli in se zabavili skupno z vami.

Na svidenje v Lawndale Masonic templu v sredo večer 31. decembra. **Odbor.**

Občni zbor Slovenskega delavskega centra

Chicago, Ill. — Kot je bilo že poročano, se vrši občni zbor Slovenskega delavskega centra v petek 30. januarja 1942 ob 8. zvečer v uradnih prostorih na 2301 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Na dnevnem redu bodo poročila uradnikov, razprave o izboljšanju te ustavnosti, in pa vabilo novega odbora.

Oscar Godina, tajnik.

LUKA GROSER

vošči vsem

srečno Novo leto!

Vsem, ki so mi poslali voščne karte, in drugim mojim znancem ter prijateljem vabljam na tem mestu res srečno in veselo NOVO LETO!

Kart letos nisem pisal, zato hvala vsem, ki so mi jih poslali k božičnim in novoletnim praznikom.

LUKA GROSER

in družina

V rojaki in vaši prijatelji v Chicagu in okolici ste vabljeni na SILVESTROVO ZABAVO kluba št. 1, J. S. Z., ki bo v sredo večer 31. DECEMBERA v Lawndale Masonic Temple, 23rd St. in Millard Ave.

Igral bo JOE PUCELJ IN NJEGOV ORKESTER.

Vstopnice v predprodaji po 40 centov in 10 centov dražje pri blagajni.

Odbor kluba št. 1, JSZ.

Vsi, ki ste bili na naših prejšnjih novoletnih prireditvah, veste: "PRIJETNO JE BILO!" Tako bo tudi na tej. NA SVIDENJE 31. DECEMBERA!

"POMLAD ČLOVEŠTVA"

Malo ocene k XX. zvezku Prosvetne matic

"Prosvetna matica", ki ima in v kateri živijo. Hoteli bi jo spremeniti. Za uspeh tega hotenja je nujno potrebno zelo dobro poznati, kako je človeška družba nastala, kako se razvijala in spreminja, katero so bile gonalne sile, ki so jo spreminja, in kakšna je naloga in moč posameznika v njej.

Zdravnik mora dobro poznati sestav telesa in zakone njegovega razvoja, delovanje posameznikov, ki so nastopili proti tej važni akciji. Za nas je merodajno to, da dotednega sklepa ni storil kdo na svojo roko, nego so ga sprejeli na stanku 15. novembra zastopniki različnih slovenskih organizacij.

In ker so se svetovne razmere po 7. decembru, ko je Japonska napovedala vojno Zed. državam in jih zavratno napadla še bolj poostrele, lahko vso kdo uvidi, kako potretna je akcija, kakršno je dotednega sestana v Chicagu predložil. Resolucija o namenu slovenskega konгрresa, ki jo je predlagal Etibin Kristan, je začrtala temelj na katerem se lahko strnemo vsi, ki smo za napredok, dobrobit ljudstva, za svoboditev našega in drugih narodov in za pravico ne hoditi splošni jasnosti v napoto. Tiste nedostatke odtehta pščeva spremnost v tem, da more v kratkih besedah povedati veliko.

Vsa sreča se razvija in razлага v obliku, kako preprivečevalnega in lahko razumljivega razgovora med učencem in učiteljem. To je sicer nekaj zastaranega in neobičajnega v znanstvenih razpravah, ali vsekar pa morda še najpravnejši način poljudnih esejev.

"Prosvetni matici" je čestitati k temu, da si je izbrala tako sila koristno in nezanskano potretno delo za letošnji zvezek svoje knjižne izdaje. Upati se, da se bo ozirala na take razprave še tudi v bodoče ter jih vpoštovala v svojem kulturnem delovanju.

Tisk te knjižice je čist in licen, vezava okusna, črke primerne in razločne. Tiskarski škat ji je prizanesel v veliki meri, dasi ne prav popolnoma. Cena ni navedena. — Z. N.

Noben narod ne more biti svoboden, ako se najprvo ne odstre vlade, ki je diktatorka in izkorisťevalka svojega ljudstva.

RAZNOTEROSTI

Bridgeport, O. — Seja kluba aprej št. 11 JSZ dne 14. decembra bila dobro obiskana in razprave na nji so bile važne in resne.

Zborovalci so odobrili sklep sklicateljev slovenskega konгрresa, ki se bo vršil 12. februar v Chicagu. (Op. ur.—Je odložen. O tem bo pojasnjeno na drugem mestu.) Ob enem so obsegli pisanje tistih listov ali pa posameznikov, ki so nastopili proti tej važni akciji. Za nas je merodajno to, da dotednega sklepa ni storil kdo na svojo roko, nego so ga sprejeli na stanku 15. novembra zastopniki različnih slovenskih organizacij.

In ker so se svetovne razmere po 7. decembru, ko je Japonska napovedala vojno Zed. državam in jih zavratno napadla še bolj poostrele, lahko vso kdo uvidi, kako potretna je akcija, kakršno je dotednega sestana v Chicagu predložil. Resolucija o namenu slovenskega konгрresa, ki jo je predlagal Etibin Kristan, je začrtala temelj na katerem se lahko strnemo vsi, ki smo za napredok, dobrobit ljudstva, za svoboditev našega in drugih narodov in za pravico ne hoditi splošni jasnosti v napoto. Tiste nedostatke odtehta pščeva spremnost v tem, da more v kratkih besedah povedati veliko.

Vsa sreča se razvija in razлага v obliku, kako preprivečevalnega in lahko razumljivega razgovora med učencem in učiteljem. To je sicer nekaj zastaranega in neobičajnega v znanstvenih razpravah, ali vsekar pa morda še najpravnejši način poljudnih esejev.

"Prosvetni matici" je čestitati k temu, da si je izbrala tako sila koristno in nezanskano potretno delo za letošnji zvezek svoje knjižne izdaje. Upati se, da se bo ozirala na take razprave še tudi v bodoče ter jih vpoštovala v svojem kulturnem delovanju.

Tisk te knjižice je čist in licen, vezava okusna, črke primerne in razločne. Tiskarski škat ji je prizanesel v veliki meri, dasi ne prav popolnoma. Cena ni navedena. — Z. N.

Res, da tudi v Zed. državah ni vse kot bi moral biti, a predstavimo si, kako je pod diktatorji, pa bomo razumeli razliko.

Naš klub je nadalje že na tej seji sklenil, da priredimo v prihodnjem letu prvojavsko slavnost, da bomo imeli dovolj časa za priprave. Datum te prirede je določen na 25. aprila in se bo vršila, ako se do takrat naj izrednega ne pripieti.

V odboru kluba za leto 1942 so bili izvoljeni: Joseph Snay, tajnik-blagajnik; John Vitez, zapisnikar; Frank Matko in Joseph Skoff, nadzornika. Organizatorji: Louis Gornic, Bridgeport; Joseph Skoff, Barton; Albina Kravanja, Glencoe; Frank Mihelčič, Blaine; Nace Zlemerger, Piney Fork; John Slanovec, Maynard, in Florian Pishek, Neffs.

Seje kluba se bodo vršile vsakako drugo nedeljo v mesecu ob 10. dopoldne v društveni dvorani na Boydsville.

Iz prej navedenega seznama odbornikov je razvidno, da so vse naselbine zastopane v našem klubu. Le tako bomo v stanju vrisati naše skupne naloge v prid delavskega gibanja.

Dne 9. decembra zjutraj se je dogodila eksplozija v enem izmed največjih premogovnikov v tem okraju — v Powhatan Pointu. Nastal je ogenj, ko se je užgala električna žica na motorju, ki prevaža premog. Dva premogarja sta izgubila življenje. In ker se je ogenj fa-

ko naglo širil, da je bilo gasenje in rešilno delo onemogočeno, so roy 12. decembra zapreti, da bi ogenj zadušili, ne da bi mogli prej dobiti ven trupla žrtev.

V času eksplozije je bil v rovu tudi član SNPJ Joseph Uječ, ki pa se je rešil z več drugimi vred.

Tudi na seji društva št. 13 SNPJ smo imeli lepo udeležbo. Društvo ostane v Prosvetni matici. To je bila ob enem združevalna seja z društvom št. 119 SSPZ. Med člani je vladalo resbratsko razpoloženje. Po seji je bilo nekoliko članske zabave in pomenkov. Za društvo in SNPJ bo koristno, če se bo enako vzajemno nadaljevalo. Tudi to je napravilo dober vtis. Na vso je bilo na seji precej članic, menda prvič in upam, da ne zadnjič, ker so enako pravne in v agitaciji lahko vedno priblagajo.

Vsakemu članu društva, ki je bil pozvan v armado, je jednota poslala tudi mal dar v govorini. Sedaj kot še nikoli poprej je nujno, da društva in klubi za delavsko stvar in za boljšo redbo, po vojni vzajemno delujejo, da bo demokracija dobila veljavno tudi drugod po svetu in ljudstvo pa človeške razmere obenem.

S tega stališča voščim čitateljem lepše Novo leto, zmago pravice, svobode in demokracije, kar bo v prid posameznim ljudstvom in vsega sveta. In sodružni pozdrav vsem, ki so se strinjali z mojim delom, kakor tudi tistim, ki se niso.

Joseph Snay.

Zbor Zarja v Clevelandu pole nad in volje za delo in življenje

V knjižici pevskega zobra Zarja v Clevelandu, ki je bila izdana k proslavitvi njene 25-letnice, piše August Komar o važnosti delavskega pevskega zbora v njihovi naselbini, in Leo Poljsak o zborovih uspehih.

Ker sta njuna članka poučna v vsakem ozirom, ju tu ponatiskujemo:

August Komar piše:

Marseljeja, pesem ponjanj in zatiranju, navdušujoča in plameča himna po solne in svobodi stremičnih množic, ki so naskakovale bastiljo, je bila v mislih sodrugov socijalističnih klubov.

Tako klub je nadalje že na tej seji sklenil, da priredimo v prihodnjem letu prvojavsko slavnost, da bomo imeli dovolj časa za priprave. Datum te prirede je določen na 25. aprila in se bo vršila, ako se do takrat naj izrednega ne pripieti.

V odboru kluba za leto 1942 so bili izvoljeni: Joseph Snay, tajnik-blagajnik; John Vitez, zapisnikar; Frank Matko in Joseph Skoff, nadzornika. Organizatorji: Louis Gornic, Bridgeport; Joseph Skoff, Barton; Albina Kravanja, Glencoe; Frank Mihelčič, Blaine; Nace Zlemerger, Piney Fork; John Slanovec, Maynard, in Florian Pishek, Neffs.

Seje kluba se bodo vršile vsakako drugo nedeljo v mesecu ob 10. dopoldne v društveni dvorani na Boydsville.

Iz prej navedenega seznama odbornikov je razvidno, da so vse naselbine zastopane v našem klubu. Le tako bomo v stanju vrisati naše skupne naloge v prid delavskega gibanja.

Dne 9. decembra zjutraj se je dogodila eksplozija v enem izmed največjih premogovnikov v tem okraju — v Powhatan Pointu. Nastal je ogenj, ko se je užgala električna žica na motorju, ki prevaža premog. Dva premogarja sta izgubila življenje. In ker se je ogenj fa-

casu preko tisoč dolarjev v njegovo obrambni sklad.

Članstvo "Zarje" upošteva in zna ceniti to naklonjenost in sodelovanje, kar znaci, da so na pravi poti in da se drže smernic, katere so si ustavnitelji zborna začrtali pred petindvajsetimi leti v svoj program:

gojiti krasno cvetko — našo pesem in pomočni pesmi iskati pot, ki vodi v lepšo in srečnejšo bodočnost.

Leonard Poljsak pa je podal sledenčo sliko o zboru:

Letos slavimo jubilejne pevskega kroga, kateri ni le postal pri življenju četrto stoletje, temveč je tudi dejansko vršil življenjsko misijo in v resnicu doprinzel svoj delež v kulturnem razvoju pesmi in razvoju naselbine. Negoval je slovensko pesem in jo dvigal v višino, kot malo, kateri zbor, spletal pevske vence in jih prinašal petljajenj publici v najlepših oblikah. Z delavsko pesmijo je boddal protestarko v vzajemnosti v stremljenju do svojih življenjskih pravic. Razkrival je tudi pevske talente, jih glasbeno oblikoval in jih prilival navdušenja za človeško lepoto. Koliko nadarjenih pevcev se je že vzajemljalo pri tem zboru! Koliko pevskih talentov je prejelo prve inspiracije pri "Zarji", kateri se sedaj uspešno udejstvuje drugod!

Zbor je posebno ponosen na svojo mladino, katera se ga je z vso vremenu oprijela in bo za to v bodočem nujno važen činitelj. Ta mladina bo v bodočem zavzela mesta nas starejših in tudi nadaljevala z našim delom. Kar se doživi v mladosti spremnika človeka celo življenje. Tudi pesem, katero mladina danes prepeva, bo ohranjena v njih srečih, jih spreminja v življenju in spominja na nas in naš rod, še dolgo potem, ko nas ne bo več.

Z uvedbo "Kovačevega študenta" je bila "Zarja" med prvim pri upeljavi na našo večjih operetnih del. Prva in edina slovenska opera je izšla iz tega zobra.

Radi svoje usmerjenosti je bila "Zarja" središče in opora naprednega življa v naselbini. Pevci zobra so tvorili prednjo stražo naprednih vrst. Zbor je vršil svoje naloge in kultiviral svoj vrt glasbeno in duševno, kolikor je bilo pač v danih razmerah mogoče. Da je bil zbor na pravi poti, nam potrjujejo nečloveška dejanja v domovini, kjer zoper človek mori človeka na račun tega profitnega sistema. To nam mora biti v dokaz, da je danes bolj kot kdaj prej živa potreba po preudribi te človeške družbe.

Ako se primerjamo z evropskimi narodi, smo lahko veseli, da smo tukaj. Kaj še pride, bo bodočnost pokazala. Rudolf Potocnik.

Poljaki v pomoč Rusom

Ob strani sovjetske armade v vojni z Nemci se bori sedaj že okrog 200,000 Poljakov.

Tudi Japonci so "čistokrvni"

"Italija ni kršila principov čistokrvnosti, ko je napovedala vojno Zed. državam v zvezi z Japonsko," se glasi pojasnjevanje v Rimu. "Dočim smo mi čistokrvni belovlivi ariji, so Japonci čistokrvni rumenokozni ariji", so rekli v "večnem mestu" in prav nič jih ni bilo sram te hinavščine.

Rozno iz Detroitu

Malo je dopisov iz tega velikega industrialnega mesta. In ker ne vidim nikogar, ki bi kaj poročal, bom pa jaz poskusil.

Na 20. novembra smo se zbrali pevci Svobode in prijatelji, da posetimo Cleveland in se udeležimo slavlja 25-letnice sodružnega pevskega zobra Zarja. Imeli smo specijal bus za 37 oseb in nekaj privatnih avtomobilov. Vožnjo smo imeli prijetno in nazaj in imeli dosti zabave. Poleg petja nam je George Werholtz večkrat zaigral na citre in podpisani mu je pomagal s kitaro, tako da nam je čas prav hitro potekel. Še naš Šöfer, ki ni bil naše narodnosti, je priponil, da ni imel že par let take zabave.

Zahvaliti se moramo pevskemu zboru Zarja za gostoljuben sprejem in dobro postrežbo. Ob prilikah bomo vrnili, ako to mogoče. Zarji pa želimo še več

prospevanja in uspehov, kot jih je imela v zadnjih 25 letih.

Tudi pevski zbor Svoboda v Detroitu bo obhajal 25-letnico. Vrnila se bo prihodnjo pomlad. Na prireditvi bomo skušali podati tudi primeren spored, ako bo mogoče.

Veste, z zborom imamo težave. Kar se tiče pevk še ni tako slab — teh imamo precej, ampak moških glasov primanjkuje. Starejši so se menda utrili, dili, da niso več aktivni, mlađe fante pa prav pridno kličejo v armado.

Zadnje leto so nam dosti pogodili tudi podporni člani — namreč finančno. Ne bom omenil vsakega po imenu, a izrekam pa v imenu Svobode vsem zahvalio in se jim prizoramo, da se v bodoče ostanejo podporni člani tega zobra.

Zadnje leto so nam dosti pogodili tudi podporni člani — namreč finančno. Ne bom omenil vsakega po imenu, a izrekam pa v imenu Svobode vsem zahvalio in se jim prizoramo, da se v bodoče ostanejo podporni člani tega zobra.

Letna seja Svobode se bo vrila v nedeljo 28. decembra ob 6.30. Po izvedbi vse pevce in podporne člane, da se je udeležuje. Izvoliti imamo odbor za prihodnje leto, ker ena oseba ne more držati vseh uradov.

Leonard Poljsak pa je podal sledenčo sliko o zboru:

Letos slavimo jubilejne pevskega kroga, kateri ni le postal pri življenju četrto stoletje, temveč je tudi dejansko vršil življenjsko misijo in v resnicu doprinzel svoj delež v kulturnem razvoju pesmi in razvoju naselbine. Negoval je slovensko pesem in jo dvigal v višino, kot malo, kateri zbor, spletal pevske vence in jih prinašal petljajenj publici v najlepših oblikah. Z delavsko pesmijo je boddal protestarko v vzajemnosti v stremljenju do svojih življenjskih pravic. Razkrival je tudi pevske talente, jih glasbeno oblikoval in jih prilival navdušenja za človeško lepoto. Koliko nadarjen

ZVONKO A. NOVAK:

ČEZ DRN IN STRN

SLOVENCI

IV

Vprašanje, kako dolgo so prastari prebivalci slovenskih pokrajin ostali v stavbah na kolih, ni dognano. Nekateri starinosečni menijo, da so jih zapustili okoli 1300, pred Kr. ter se naselili na strmih in drugače težko dostopnih višavjih. Tista naselja se imenujejo gradišča. Gradiščari — ljudstvo, ki je bivalo po gradiščih — so pa že tudi poznavali baker, bron in železo ter si izkovali iz tistih kovin orodje in orožje.

Tudi se ne ve, kaj je tisto ljudstvo pregnalo iz stavb na koleh v utrjenja gradišča. Morebiti hude poplave, morda sovražniki. Prejkone bo to zadnje res. Kajti starinosloveci so dognali dejstvo, da so požari uničili naselbine na mostičeh.

Na Kranjskem, Goriškem, Koroskem in Stajerskem je vse polno prazgodovinskih gradišč. Med temi so nekateri silno stara in iz tega se da sklepati, da so tamkaj živeli ljudje rod za rodom več tisoč let pred Kristom. Bili so silni in bojeviti. Poznali pa so tudi živinorejo in poljedelstvo, si udomačili poleg vola tudi konja ter ga rabili za ježo in vprego.

Nič gotovega se ne ve, kakšno vero so imeli, če sploh katero. Svoje mrlje so deloma sežigali na grmadah, deloma pa jih polagali v plitve grobove. Pridajali so jim nakite in okraske iz brona, stekla, jantara in ilovice, ker so mislili, da se mrtvec ne loči od človeške družbe, nego ostane v stiku s svojimi sorodniki in prijatelji tudi po smrti ter nadaljuje na onem svetu življenje, kateremu je bil navajen pred svojo smrtno.

Seveda ni bila prazgodovinska doba brez trgovine in prometa. O tem nam pričajo ceste, po katerih se je takrat gibal promet iz primorskih krajev v alpske naselbine, odkoder je šla trgovska proga še naprej preko Doneva do severnega morja. Od tam je prihajal jantar, ki so ga rabili za okraske, a z juga so dobivali orožje in posodo. Prastari slovenski kralji so imeli tudi zvezdo z balkanskim polotokom, kar nam priča in potrijeva zanimiva pravljica o Jazonu in Argonavtih.

Izkopine nam dokazujojo, da je ed kamene dobe pa do Rimljani živel po slovenskih krajinah isto prvočno prebivalstvo, ki je sicer napredovalo v gospodarstvu in izobrazbi, kolikor se sploh da govoriti o objem iz tistih časov, a se pa v našrom oziru ni bistveno prav nič izpomnilo.

Skoro vsi starinosloveci se strinjajo v tem, da so bili to ljudstvo Ilirci, ki so si že pred Rimljani ustanovili ob Jadranu veliko kraljestvo ter v njem raztegnili svojo oblast preko Istre in Dalmacije tia do albanskih gora. Med severnimi

Ilirci so bili najznamenitejši Veneti v gornji Italiji, potem Istrani, Japodi, ki so bivali ob gornji Kolpi in po Krasu, in Ljubljani v vzhodni Istri. Okoli l. 380. pred Kr. r. pa so udarili na ilirske robove bojeviti Kelti iz Galije (sedanja Francija), jih deloma premagali ter gospodovali nad njimi, dokler niso tudi njih podjarmili Rimljani.

Ve, kdaj je treba narediti piko

Pred nekaj dnevi je Ilirska Tribuna, ki izhaja v Chicago, prinesla na uredniški strani sledenje članek:

"Poročila o veliki nacijski zagati v ruski kampanji se pogamoma priznavajo v bistvu za nekaj resničnega. Moskva se je brezvomno rešila iz klešč in Hitler kaže na celi velikanski vojni fronti učinkne prvega svojega uračunanja. Na vojaška poročila, ki prihajajo iz pritranskih virov, leti navadno sum, da so ali preširokoustna ali pa prikrita. Velika nacijska vojna mašina je raztegnjevana na daleč, pa je zastran tega trejekone sila težko obdržati obuilne stike z njo. Napoleon je tratal čas z rusko zimo in dasi je prišel v Moskvo, je zato sa-mega sebe uničil.

"Rusi so sedaj v takem položaju, da so njihini bistveni pridobitveni viri bolj zavarovani kakor kdajkoli poprej. Njhine vojske niso prav niti popačene ali demoralizirane in zdi se, da imajo večjo udarno silo, kakor so jo imele spočetka. Se do-kaj časa bo treba, preden se slika razbistri, toda najbrž je Hitler doživel svoj prvi veliki poraz.

"Nemčija plačuje sedaj za nore vojaške ambicije Adolfa Hitlerja in to ne prinaša fuhrej nobenega haska. Če bi nacija ne rešili Mussolinija, bi ta sedaj ne mogel otresati svojega jezika pred rimskim prebivalstvom.

"Lahko je, da se Hitler pripravlja na udar kod drugod, ali če se potegne iz Rusije, prizna s tem poraz."

Cikaška Tribuna se je v svojih uredniških člankih že prej večkrat pečala z nacijsko vojno na Ruskem ter pri tem kar očividno kazala veliko veselje nad nacijskimi zmagami in izrečeno izražala svoje smrtno sovraštvo do Stalina in Sovjetske Rusije. Da bi pa vsaj malo prikrali svojo naklonjenost do fašizma in tisto strupeno mržnjo do proletarske Rusije, je domala vsak tak članek zaključila z željo, naj bi se Hitler in Stalin toliko časa ruvala in boda, dokler ne bi naposled oba izkryvala ter obležala mrtva v tistem ruvanju.

Iz povsem razumljivih razlogov pa tega ni storila to pot, čeprav se kar vidi, kako težko ji je povedati resnico, kadar gre za priznanje ruskih zmag. Zvitopreka je, pa ve prav dobro, kdaj je treba narediti piko.

Za povprečni pevski zbor so

Nekaj popravkov

Beseda **nič** se pravilno sklapa tako: **nič, ničesar, ničemur, nič, pri ničemer, z ničemer.** V tej koloni je bilo zadnji teden opaziti napačno obliko 'z ničemer'. Pravilno bi se moral glasiti 'z ničemer', kakor je bilo menda tudi v rokopisu.

V Glonarjevem slovarju slovenskega jezika je čitati, da

pomeni pridevnik 'zajeten' vse, kar ni tanko ali šibko, česar je kaj v roke vzeti, čeprav nima samo v sebi posebno moči: zajeten človek, vol, konj, život; zajetna postava, rast, knjiga; tret je nekaj daljši, a dosti zanjtejši od čebče.

Kdor rabi besedo 'zajeten' v kaki drugačni zvezi, nima prav ter dela krivico sebi in slovenski govorici.

REFERAT S. FRANK ČESNA

na konferenci J. S. Z. in Prosvetne matice
v Clevelandu, Ohio

(Nadaljevanje in konec.)

Cenjeni odborniki in zastopniki konference P. M. Pozvan sem bil, da podam nekak pregled o našem gibanju, o eni naših najvažnejših kulturnih organizacij ameriških Slovencev — Prosvetne matice. Menda vam ne bom povedal nič posebno novega, ker s tem vprašanjem se več ali manj vedno zadeva zaenkrat ne more rešiti, vendar pa lahko zadostimo vsaj nujnim potrebam in sicer:

Pravilno je veliki nacijski zagati v ruski kampanji se pogamoma priznavajo v bistvu za nekaj resničnega. Moskva se je brezvomno rešila iz klešč in Hitler kaže na celi velikanski vojni fronti učinkne prvega svojega uračunanja. Na vojaška poročila, ki prihajajo iz pritranskih virov, leti navadno sum, da so ali preširokoustna ali pa prikrita. Velika nacijska vojna mašina je raztegnjevana na daleč, pa je zastran tega trejekone sila težko obdržati obuilne stike z njo. Napoleon je tratal čas z rusko zimo in dasi je prišel v Moskvo, je zato sa-mega sebe uničil.

"Rusi so sedaj v takem položaju, da so njihini bistveni pridobitveni viri bolj zavarovani kakor kdajkoli poprej. Njhine vojske niso prav niti popačene ali demoralizirane in zdi se, da imajo večjo udarno silo, kakor so jo imele spočetka. Se do-kaj časa bo treba, preden se slika razbistri, toda najbrž je Hitler doživel svoj prvi veliki poraz.

"Nemčija plačuje sedaj za nore vojaške ambicije Adolfa Hitlerja in to ne prinaša fuhrej nobenega haska. Če bi nacija ne rešili Mussolinija, bi ta sedaj ne mogel otresati svojega jezika pred rimskim prebivalstvom.

"Lahko je, da se Hitler pripravlja na udar kod drugod, ali če se potegne iz Rusije, prizna s tem poraz."

Cikaška Tribuna se je v svojih uredniških člankih že prej večkrat pečala z nacijsko vojno na Ruskem ter pri tem kar očividno kazala veliko veselje nad nacijskimi zmagami in izrečeno izražala svoje smrtno sovraštvo do Stalina in Sovjetske Rusije. Da bi pa vsaj malo prikrali svojo naklonjenost do fašizma in tisto strupeno mržnjo do proletarske Rusije, je domala vsak tak članek zaključila z željo, naj bi se Hitler in Stalin toliko časa ruvala in boda, dokler ne bi naposled oba izkryvala ter obležala mrtva v tistem ruvanju.

Iz povsem razumljivih razlogov pa tega ni storila to pot, čeprav se kar vidi, kako težko ji je povedati resnico, kadar gre za priznanje ruskih zmag. Zvitopreka je, pa ve prav dobro, kdaj je treba narediti piko.

Za povprečni pevski zbor so

pomeni pridevnik 'zajeten' vse, kar ni tanko ali šibko, česar je kaj v roke vzeti, čeprav nima samo v sebi posebno moči: zajeten človek, vol, konj, život; zajetna postava, rast, knjiga; tret je nekaj daljši, a dosti zanjtejši od čebče.

Kdor rabi besedo 'zajeten' v kaki drugačni zvezi, nima prav ter dela krivico sebi in slovenski govorici.

hoče storiti Hitler. — Močnik trdi, da je bivše JRZ imelo tudi na logu, pa da je vedno v kritičnih razpravah med ljudmi, ki so nasprotovali temu. Cesen zagovarja bivše JRZ ter meni, da nismo mi krivi, ako nismo uspeli, ker naši nameni in cilji so bili dobrni. Naše težnje se niso uresničile zato, ker je bila reakcija premočna in je delovala za vse prej kot da demokratično urejeno družbo. A dosegli smo saj toliko, da smo se predstavili ameriški javnosti, ki nas je pričela vsled tega cennosti in upoštevati.

Se preide na volitve odbora. Za tajnico-blagajničarko je prevezla Milka Pagon. John Krebel je izjavil, da mu vsled prezaposljenosti ni več mogoče izvrševati tega dela. Sodružica Pagon izvoljen je razpolago Prosvetne matice, ki bi bila pripravljena dati na razpolago Prosvetne matice.

Medvešek predlagal, da se obvesti glavnega tajnika P. M. Pogorelica, da v tem smislu apelira v naših časopisih na vse morebitne stranke, katere bi bile pripravljene odstopiti svoje arhive, katere jih morebiti ne rabijo, ali razpuščena društva in posamezniki, kateri imajo kaj takega materiala kot so pevske note, igre in muzikalije, da izročete vse to P. M.

S tem bi se vsaj delno rešilo to potrebno vprašanje. Predlog sprejet.

Komar predlagal, da se tudi referat vključi v zapisnik in se ga priobči. Predlog sprejet.

Točka zborovanja "Pomožna akcija za domovino": Razprave se je udeležilo več navzočih končno je bil sprejet predlog, da ta konferenca soglaša ne le za relifno akcijo, ampak tudi politično, za katero se je zavzel SNP.

Ostale bi se pa poskušalo pridržati po nizki ceni. Potreben pevski material naj bi zbral John Berlis iz Detroita sodelovanjem drugih pevskih vodil. Seveda bodo zoper pomisli glede finančnih sredstev, toda nekaj bo treba ukreniti, ker s praznimi rokami ne moremo agitirati. Nikdar pa ni dovolj povdarjana agitacijska stran P. M., ker le s pridobivanjem novih društev bomo dobili sredstva za zboljšanje muzikalnega in dramatske arhive in obenem razširili delokrog naše ustanove. Polje je v tem oziru že ogromno. Statistika nam pove, da je v Ameriki okoli 700 slovenskih društev, ki se štejejo za naprednaj. Izmed teh jih je včlanjenih pri P. M. kmaj 180, včetvejši soci klubov in druga kulturna društva. Dramatični pevski zborovi je priključenih k P. M. okoli 15, dasi jih imamo samo v Clevelandu nad 30.

Te številke povedo vse. Zato pojdimo takoj na delo, da jih čimveč pridobimo. Prilike so zlasti sedaj ob letnih sejah udobje, kar je zelo prepričevalno povdarjal že Ivan Molek v članku "Prosvete", z dne 26. novembra. Naloge za agitacijo ni tako težka, kot si jo predstavljamo. Treba je le dobre strategije in tolerance. Res je, da so društva preobložena z raznimi prošnjami, toda za dobro stvar se še vedno najde kakšen dolarc.

Možnost za ojačanje P. M. obstaja in tudi načrt je izvedljiv, toda le potom krepke in stvarne propagande v društvih, kjer društva so edino polje, kjer P. M. lahko uspešno napreduje. Povdarjati je treba, da mora organizacija služiti izključno le prosvetnim in vzgojevalnim namenom, ker le na ta način bomo obdržavali društva v našem območju. Bodimo tolerantni tudi napram drugim kulturnim organizacijam, ker vsi imamo isti cilj — duševno vzgojo in ohranitev našega jezika in tradicij v tujini.

K referatu se razvije razprava. Komar izjavlja, da je potrebno, da se tudi izvaja, kar nam je ravnonar Cesen referat, ne da se ostane pri besedah. — M. Medvešek se strinja z referatom s. Cesna in povdarja, da je zelo važno za nas, in je dobro zapovedano v referatu. — Sestra Jos. Močnik izjavlja, da imamo še eno tudi važno ustanovo med nami, namreč "Glasbeno matico", katero je pripravljala na zadnji konvenciji SNPJ. To je, da se tudi to ustanovo prizna itd. Da vrši ravno tako dobro delo med nami.

S. Skuk navaja, da bodo moralna res tudi podporni društva se zavzeti in več prispevat v to svrhu, če hočemo, da bo P. M. vršila res svoje naloge v bodočem v smislu Cesnovoga referata, da bo možno izdajati in zala-

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

DECEMBER

CLEVELAND, O. — Veselica kluba št. 49 JSZ v četrtek 25. decembra (na božični dan) v Slov. del. domu na Waterlot Road.

CHICAGO, ILL. — V sredo 31. decembra noveletna zabava kluba št. 1.

GIRARD, O. — Silvestrova zabava kluba št. 222 JSZ v sredo 31. decembra v Antoniu Nagodetu v Avon parku.

1942.

JANUAR

CHICAGO, ILL. — Občni zbor Slovenskega delavškega centra v petek 30. januarja v lastnih prostorih.

CHICAGO, ILL. — Letna seja Državnega kluba Slovenski center v soboto 24. januarja v SDC.

MAJ

ERIDGEPORT, O. — Majsko pravljico pravljico v dnevni SNPJ.

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 26. aprila koncert Save v dvorani SNPJ.

CLEVELAND, O. — Koncert "Zarje", v nedeljo 8. marca v S. N. D.

NOVEMBER

CHICAGO, ILL. — Koncert Save v nedeljo 29. novembra v dvorani SNPJ.

DRUGE PRIREDITVE IN SEJE

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 15. marca 1942 prireditev v korist Proletarja v dvorani SNPJ.

CHICAGO, ILL. — V nedeljo 26. aprila koncert Save v dvorani SNPJ.

CLEVELAND, O. — Koncert "Zarje", v nedeljo 8. marca v S. N. D.

Kadar poslušate naše nasprotnike, ki si spletijo očitke na one, ki delajo, vprašajte jih, kajliko so že oni storili in kje se njihovo delo pozna? Na ta način jih najlagljje osmešite.

Listen to PALANDECH'S RADIO BROADCAST
Featuring a Program of YUGOSLAV FOLK MUSIC

Every Saturday, 1 to 2 P.M.
STATION WHIP

Let's Put the Brakes On Hysteria

Hysteria never won a war! It is well to emphasize that fact at the beginning of this war. We had bitter experience with hysteria in the last war. We must not repeat it this time.

Already a number of moves have made Americans "jittery." For example, a fake air raid alarm was sounded along the Northern Atlantic coast on Tuesday.

Stocks slumped on the New York Exchange. "Generally, the sales were in small lots, meaning they were by people who could ill afford to lose," says the "Wall Street Journal." Some defense plants suspended operations. Hundreds of thousands of school children, filled with fear, were sent scurrying to their homes.

A similar alarm was sounded on the West Coast. Army officers insist Jap planes flew over the Golden Gate, but didn't drop any bombs.

All over the country there is talk of "black-outs" and thousands of citizens are being enlisted as volunteer "air wardens." Some are equipped with guns and clubs.

In the wrong hands, movements of this kind may easily become extremely dangerous. One young woman has been shot in her automobile because she failed to halt on the order of a "warden." Windows have been smashed because the occupants of stores and homes failed to turn off their lights.

If "tests" of any kind are desirable, the authorities should take their people into their confidence and tell them exactly what is contemplated, and why. But no one should be permitted to "run wild," because one "nut," anxious to grab the "spotlight," may do more damage than an enemy bomber.

Labor, Washington, D. C.

WHAT THEY SAY?

President Roosevelt:

"The true goal we seek is far above and beyond the ugly field of battle. When we resort to force, as we now must, we are determined that this force shall be directed toward ultimate good as well as against immediate evil. We Americans are not destroyers—we are builders."

"We are now in the midst of a war, not for conquest, not for vengeance, but for a world in which this nation, and all that this nation represents, will be safe for our children. We expect to eliminate the danger from Japan, but it would serve us ill if we accomplished that and found that the rest of the world was dominated by Hitler and Mussolini."

"So, we are going to win the war and we are going to win the peace that follows."

Fiorello H. La Guardia, Mayor of New York City:

"The miracle of America is the miracle of the mingling of many peoples. It is as though here the intention of the creation is fulfilling itself in the achievement of a free society. From one came many scattered into all parts of the world; here the many come from the ends of the earth to become one in loyalty and love of freedom. Out of diversity our unity is born."

Paul V. McNutt, Federal Security Administrator:

"It must be clearly understood—and we should announce our resolve to the world—that a victory for democracy will not be allowed to mean unemployment, economic insecurity, underconsumption in the midst of over-production, great inequality of opportunity, economic depressions, and undue concentration of this Nation's wealth or of the world's wealth in a few hands. When victory comes, we know from bitter experience that our society will face difficult readjustments. When hardships multiply, the hazards to democracy become grave. To avoid the possibility of any such disaster, democracy must afford relief by broadening political freedom to include economic freedom and enlarged opportunity. We must do two things: first, we must provide guarantees of minimum security and, second, we must extend facilities for the individual to help himself. Government cannot make all men equal in every sense of the word. It cannot put aside what nature has wrought in the individual. It can, however, provide for the equitable distribution of political powers and political rights; it can establish standards of security

Philip D. Reed, Deputy Director, Material Division, Office of Production Management:

"The things we are learning and will continue to learn during the period of hostilities, in every field of scientific research and production, are simply astonishing. The old cliche, necessity is the mother of invention, is still heavy with truth.

Manufacturing techniques, mass production methods, business procedures all along the line are undergoing important changes which give promise of more efficient and hence lower cost operations later on. Materials, both natural and synthetic, are being studied as never before. New ones are being developed, old ones improved. Conservation is being effected by new designs, by substitutions and by reduction of waste and spoilage. Scientific laboratories, concentrating today on new and challenging problems vital both to defensive and offensive military operations, are making discoveries not by tens but by hundreds, the greater part of which will have direct and fascinating bearing on the kind of homes we shall be living in, the clothing we shall wear, the food we shall eat, the vehicles we shall travel in, the methods of communications we shall use—in short the kind of world which shall be ours in which to work and to play after the war..."

The fight is immediate—the cataclysmic struggle between those who would dominate man, and those who would have man dominate himself is in full sway. Every nerve, every effort is put forth and will be increasingly so in the time to come, to win out against the hordes that would turn the clock back to a darker age and a darker time. Arming against potential dangers is the first and foremost thought of the great majority. And this must come first.

But there are those who look beyond—who seek to pierce the veil of the future and plan for the days that lie ahead, when the right has triumphed and mankind is freed of the impending evil.

These are practical men, who are willing to face the mistakes of the past, and who do not intend that these same mistakes shall occur in the future. They know that the breeding places for war must be wiped out, if war is to be wiped out. They are preparing for peace.

NEXT EVENT

New Year's Eve Dance

Given by

BRANCH NO. 1 JSF

at

Lawndale Masonic Temple

23rd and South Millard Avenue
December 31, 1941.

Secretary Morganthau of the Treasury Department:

"This nation of ours has had a shock, but it is wiser and stronger for having had it. Every one of us must become conscious today of a clearer vision and a deeper understanding than we had until December 7th. The bombs on Pearl Harbor have destroyed much more than what the censors would call "military objectives." They have ripped our com-

placency to shreds. They have blasted the old comfortable belief that the wide oceans could save us from harm. They have blown away the notion that brutality and deceit and murder in another port of the world could never touch us in ours."

THE MARCH OF LABOR

America First recants

From The New Leader, New York

The New Leader has reason to be proud of its long and, in some respect, very effective campaign against the America First Committee. It wishes now to be among the first to welcome the support which the leaders of this group offer to the President and the nation. These men and women are, after all, Americans. In this hour of the nation's trial, they are acting like good Americans.

But a time of danger like this is no occasion for half-truths or muddled thinking. The statements issued by Charles E. Lindbergh, Robert E. Wood and John T. Flynn show that there are distinct and disquieting limitations to the loyalty which they offer. Herbert Hoover makes it all very clear in his honest words: "We have only one job to do now, and that is to defeat Japan." This is openly playing Hitler's game, supporting his world-strategy. Japan's move was devised to draw our forces off to the Pacific, and this former President of the United States openly urges us to rush into the trap.

And citizens who sense the meaning of the world-embracing struggle should carefully consider the implications of the official America First declarations. John T. Flynn, speaking for the New York Chapter, says: "This committee's counsele and advise were rejected at each step by the government. But the time for discussing that is past." This must mean that if Wood, Lindbergh, Flynn and Hoover had filled the posts of Roosevelt, Hull, Knox and Stimson, our affairs would have been so conducted that Japan would have made no attack and we should now be living at peace.

These are the men who have fought every defense move. They have opposed appropriations for arms, the building of an army, the repeal of the Neutrality Act, and the passage of the Lend-Lease Bill. Had they had their way, we should be bare of defense as Norway and Denmark. The notion that Japan would have spared unfortified and undefended islands and coasts is brazen nonsense. The fact that these men try to propagate such ideas in the very declarations through which they pledge allegiance to our war effort shows how little they are willing to sacrifice in the interest of unity. They are still not anti-Hitler nor anti-totalitarian. They are still of the opinion that America, but for this—to them—accidental attack, should withdraw into itself and allow the dictators to rule the world. We are glad that they promise to support the nation in a military sense, but their ideas are more dangerous now than ever.

Afterwards -- What?

By RUTH TAYLOR

"If, after the manner of men, I have fought with beasts at Ephesus, what advantageth it me, if the dead rise not?"

So spoke Paul—Paul the realist, the practical preacher. And today when men all over the world are facing the furious onslaught of the forces of destruction, the same question is repeated.

The fight is immediate—the cataclysmic struggle between those who would dominate man, and those who would have man dominate himself is in full sway. Every nerve, every effort is put forth and will be increasingly so in the time to come, to win out against the hordes that would turn the clock back to a darker age and a darker time. Arming against potential dangers is the first and foremost thought of the great majority. And this must come first.

But there are those who look beyond—who seek to pierce the veil of the future and plan for the days that lie ahead, when the right has triumphed and mankind is freed of the impending evil.

These are practical men, who are willing to face the mistakes of the past, and who do not intend that these same mistakes shall occur in the future. They know that the breeding places for war must be wiped out, if war is to be wiped out. They are preparing for peace.

placidity to shreds. They have blasted the old comfortable belief that the wide oceans could save us from harm. They have blown away the notion that brutality and deceit and murder in another port of the world could never touch us in ours."

ARMY HEALTH

The War Department announced the death rate in the Army from disease now is less than one-tenth what it was in 1917-18, and the venereal disease rate is less than half what it was at that time. Chief of Army Morale Osborn said most of the USO buildings will be in use by Christmas. The Army also announced field houses are being built in 37 camps to furnish additional recreational facilities during winter months.

Nothing Yet

England is making about 100 automobiles per week.

The United States was making about 100,000 cars per week—which is a thousand times as many as England—until the defense program began to cut into the production a little. Just how many America is making at this moment we do not know, but it still is many times as many as England.

Leon Henderson, director of the division of civilian supply, says that in February, 1942, the passenger automobile production will be down to 43.9 per cent of the output in the same month in 1941. This will still be many times the British figure.

But if the momentum of the defense program in this country continues to increase, the time probably will come when America will not be making any more cars, proportionately, than England is making. At that rate, it would not make more than 400 cars per week—merely making those which are absolutely necessary.

Other lines of production would also be cut.

And the taxes would increase far beyond anything that has been thought of at this time.

In short, "you ain't seen nuttin' yet" if this war situation does not clear up in the near future.

—Milwaukee Post.

SOCIALISTS AND PACIFISM

CHICAGO.—It may interest the general public to know that the Social Democratic Federation with the Local in Chicago is the only left-wing organization in the country (outside of a few foreign language groups) that has been not only consistent in its opposition to totalitarianism but also that has never wavered in its insistence that pacifism and appeasement was a stupid and criminal policy to pursue against the international gangsters.

It is regrettable that the term Socialist has been used here by a small pacifist group for the last few years and that the leader of that group was personally conspicuous enough to mislead many persons into the belief that Socialists were pacifists.

Spencer K. Binyon.

AFL FOR DESTRUCTION OF AXIS POWERS

President William Green of the American Federation of Labor on December 11, 1941, called upon the workers of America, Great Britain and their allies to "stand together, fight together and suffer together" until "all the Axis powers are definitely and completely overthrown."

Mr. Green expressed his views in a cablegram sent immediately after the declaration of war against Germany and Italy to Sir Walter Citrine, secretary of the British Trades Union Congress. The text of the cablegram follows:

The stern logic of events has finally brought the democratic nations of the world together in common cause. We must now stand together, fight together and suffer together until tyranny and totalitarianism are overthrown. This achievement must be realized at any cost. Be assured the workers of America will stand with the workers of Great Britain and their Allies immovable in their determination to carry on until all the Axis powers are definitely and completely defeated.

William Green, President, American Federation of Labor.

LEND-LEASE AID

The Department of Agriculture reported nearly 1,650,000,000 pounds of agricultural commodities costing almost \$200,000,000 were delivered to representatives of the British Government for Lend-Lease shipment from the beginning of operations in April up to October 1. Animal protein products, including cheese, dried milk, evaporated milk, eggs, pork and lard, made up the most important groups of commodities.

During the Blum regime an effort was made to build up the defenses of the country, but the capitalists, who were so incensed at the mild social advances made by the Blum regime that they shifted their investments to other countries as much as possible, prevented it.

Ever since the French debacle, it has been fashionable in this country for the reactionaries, Mr. Dies being the most recent, to claim that it was caused by the Blum regime—which is quite the opposite of the truth.

If the Blum regime had been continued, instead of the country going over to the reactionaries, it would have had a far better chance of keeping Hitler out, for the workers would have had the spirit to fight back.

This fact is well known at Washington—well known by those who are not so prejudiced as to be unable to think clearly. It is not known by the anti-labor contingent.

And this fact is among the reasons why reasonable men, even though much disturbed by the defense strikes that are taking place, want to avoid any drastic anti-labor legislation.

Labor, treated in such a way that it is up on its toes and eager to promote the cause of democracy, is far more effective than it would be if it were sullen and discouraged, as labor was in France. — Milwaukee Post.

—Milwaukee Post.

ONCE A SLAVE

It's a long, long time since Mrs. Kate Patterson, a resident of the Ida B. Wells Homes, in Chicago, was sold on an auction block. She was 101 years old on October 29th.

Measured on the scale of social progress, the story of Mrs. Patterson becomes all the more significant, for today she resides in the huge housing project costing over \$8,000,000, operated by the Chicago Housing Authority and is the envy of the many thousands of persons who made application for tenancy who were not among those selected.

—Lavater.

—Lavater.